

РЕШЕНИЕ

№ 7603

гр. София, 05.12.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав,
в публично заседание на 12.11.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Камелия Серафимова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **10395** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.145-178 АПК, вр. с чл.26 и сл. ЗГВРСП.

Образувано е по жалба на Н. М. Е. срещу Разпореждане №206-ГВ-4/08.11.2011 година на За директор на Фонд „ Гарантирани вземания на работниците и служителите” [населено място],с което на Н. М. Е. е отказано изплащане на гарантирано вземане на основание чл.26,ал.3 от ЗГВРСН във връзка с чл.6 от закона поради неизпълнение на изискванията на чл.8 от Наредбата за реда и начина за информирание на работниците и служителите за отпускане и заплащане на гарантирани вземания при несъстоятелност от работодателя.

Развитите в жалбата оплаквания са за незаконосъобразност на оспореното разпореждане.Твърди се,че непредставянето на доказателства не зависи от него ,защото са налице обективни причини и нарочно и помолил органа да му удължи срока за представяне на доказателства. Иска се отмяна на разпореждането.

В съдебно заседание,оспорващият Н. М. Е., редовно уведомен при условията на чл.137, ал.7 АПК не се явява и не изпраща представител.

Ответникът по оспорването-За Директора на Фонд”Гарантирани вземания на работниците и служителите при несъстоятелност”,редовно уведомен при условията на чл.137, ал.7 АПК се представлява от юрисконсулт П. ,редовно упълномощена ,която оспорва жалбата като неоснователна и моли жалбата да бъде отхвърлена. Подробни съображения в тази насока развива и в представените по делото писмени бележки. Заявява претенция за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град, след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите и възраженията на страните, при условията на чл.142, ал.1 АПК, вр. с чл.188 ГПК, прие за установено следното:

На 16.07.2007 година между [фирма] и Н. М. Е. е сключен трудов договор, по силата на който работодателят възложил, а работникът приел да изпълнява длъжността- Строителен инженер.

Със Заповед № 292/28.04.2011 година на Управител на НОИ е възложено на В. К.- Начева подуправител на НОИ, считано от 21.04.2011 година да изпълнява длъжността Директор на Фонд "ГВРСН" до назначаване на нов директор.

С Решение № 899/11.08.2011 година, постановено по търговско дело № 1311/2009 година е обявена неплатежоспособността на [фирма], обявена е начална дата на неплатежоспособността -31.12.2009 година, открито е производство по несъстоятелност по отношение на [фирма], назначен е за временен синдик на [фирма] Р. П. Т. и е свикано общо събрание на кредиторите на [фирма].

На 19.09.2011 година, оспорващият депозирал молба- декларация за отпускане на гарантирано вземане до Директор СУ"СО", с която поискал да му бъде отпуснато гарантирано вземане по ЗГВРСН.

На същата дата, до оспорващия е изпратено Писмо, изх.№ 341, с което е уведомен, че към молбата си не е приложил Справка за размера на начислените, но неизплатени трудови възнаграждения и парични обезщетения, дължими от работодателя по КТ и му е даден 7 дневен срок от получаване на писмото да представи липсващото доказателство.

Писмото е получено лично от оспорващия на дата 01.10.2011 година.

На 10.10.2011 година, оспорващият депозирал молба до НОИ, с която поискал да му бъде удължен срокът за представяне на исканото доказателство или да се произнесе по молбата съобразно наличните доказателства. Към молбата си приложил Удостоверение от назначения временен синдик.

На 08.11.2011 година, ответникът по оспорването издал оспореното разпореждане, с което отказал изплащането на вземането на оспорващия по ЗГВРСН.

Разпореждането е връчено на оспорващия на 12.11.2011 година.

По делото са приложени всички събрани в хода на административното производство доказателства.

По делото бе назначена съдебно- счетоводна експертиза, но поради невъзможност да бъде открита документация на работодателя, същата бе заличена.

В молбата, депозирана по делото от страна на вещото лице е видно, че вземането на Н. М. Е., произтичащо от трудово правоотношение в размер на 31 761 лева и след влизане в сила на сметката за разпределение по търговско дело № 1311/2009 година, същите суми ще бъдат изплатени на оспорващия.

С оглед на така установената фактическа обстановка, Административен съд-София град намира предявената жалба за процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.149, ал.1 АПК от легитимирана страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява неоснователна. Съображенията за това са следните.

Оспореното Разпореждане № 206-ГМ-4/08.11.2011 година на За директор Фонд ГВЛСН [населено място] представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл.21, ал.1 АПК, и като такъв подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, по критериите, визирани в разпоредбата на чл.146 АПК, така

наречените условия за редовно действие на административните актове./При преценката,съдът следва да провери актът издаден ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма,спазени ли са материално-правните и процесуално-правните разпоредби и съобразен ли е актът с целта на закона.

В разглеждания случай,оспореното разпореждане е издадено от компетентен орган-това е За директор на Фонд ГВРСН- [населено място], на когото изрично по силата на чл.чл.26 от ЗГВРСН е предоставено правото да издава разпореждане за отпускане на плащания по фонда. Наред с това, между страните няма спор, а и от събраните по делото доказателства е видно, че лицето В. К. с нарочна заповед е определена да изпълнява функциите на Директор на фонда, считано от 21.04.2011 година. Разпореждането е издадено от името и за сметка на Директор на Фонда и то по силата на нарочна писмена заповед. Разпореждането отговаря на изискванията на чл.59 АПК,за форма и съдържание и съдържа предвидените в този текст реквизити, мотивирано е и са изложени фактическите и правните основания за издаването му. Спазени са материалноправните и процесуалноправните предпоставки за издаване на разпореждането

.Преди да пристъпи към издаване на процесното разпореждане,административният орган е дал възможност на оспорващия да представи липсващите писмени доказателства към молбата и определил нов 7 дневен срок, но след получаване на писмото, оспорващият не е представил исканите доказателства и разпореждането е издадено само и единствено въз основа на наличните доказателства.

При издаване на разпореждането,административният орган е спазил и материално правните разпоредби.

Правната регламентация на гарантираните вземания на работниците и служителите при несъстоятелност, се съдържа в Закона за гарантиране вземанията на работниците и служителите и в Наредбата за реда и начина за информирание на работниците и служителите и за отпускане и изплащане на гарантирани вземания при несъстоятелност на работодателя. Изплащането на тези вземания представляващи част от начислените и заплатените трудови възнаграждения, дължими по индивидуални и колективни трудови договори,както и паричните обезщетения, дължими от работодателя по силата на нормативен акт, е за сметка на създадения със ЗГВРСН- Фонд за гарантирани вземания на работниците и служителите при несъстоятелност. Но за да възникне правото на гарантирани вземания следва да бъдат налице всички кумулативни предпоставки, визирани в закона- лицето да е или било в трудови правоотношения с работодателя, по отношение на който може да бъде открито производство по несъстоятелност, трудовото правоотношение да не прекратено към датата на вписване в Търговския регистър на решението по чл.6 от ЗГВРСН или да е прекратено през последните три месеца преди тази дата, лицето да има неизплатени трудови възнаграждения и парични обезщетения преди датата на вписване в търговския регистър на решението по чл.6 от ЗГВРСН.Последното обстоятелство се удостоверява от работодателя издаден официален документ-Справка, приложение № 1 към чл.4,ал.1 от НРНИРСОИГВНР. В случая, нито в хода на съдебното производство, нито в хода на административното се представи справка от работодателя за начислените ,но неизплатени трудови възнаграждения на оспорващия, която е задължителна и без нея не може да се удостовери наличието на първата предпоставка- начислени, но неизплатени трудови възнаграждения на оспорващия. Доказателства за размера на начислените , но неизплатени трудови

възнаграждения на оспорващия, не могат да бъдат извлечени от представените справки от НОИ за лицето, защото те съдържат информация за осигурителния доход, за броя на отработените дни, но не дават отговор на въпроса- начислени ли са и неизплатени ли са заплатите на оспорващия.

Следва да бъде отбелязано, че основната цел на ЗГВРСН, не е да замести работодателя изцяло, а да компенсира работника или служителя за загубените поради фалит на работодателя трудови доходи/ като в закона изрично е предвиден размерът, до който могат да се изплащат възнагражденията. Непредставянето на официалната справка от работодателя по смисъла на чл.4 от Наредбата, не може да бъде преодоляно от представените Справки от НОИ и НАП, тъй като същите отразяват данните за лицето в Регистъра на осигурените лица, подавани от осигурителя на основание чл.5, ал.4 от КСО и наличието на начислени, но неизплатени трудови възнаграждения може да се удостовери само и единствено чрез ведомостите за заплати или други първични счетоводни документи, съставени от работодателя във връзка със задължението му по чл.128 от КТ и именно затова законодателят е посочил въз основа на какви документи се изплаща обезщетение от фонда- Справка от работодателя, а не по данни от подадените декларации и по реда на КСО. Наред с това, неиздаването на такава справка и отказът да се изплати полагащото се обезщетение по реда на ЗГВРСН, не лишава работника или служителя от правото му да получи в цялост уговореното от работодателя трудово възнаграждение по реда на чл.687 и чл.722 от ТЗ в рамките на открито производство по несъстоятелност. Нещо повече дори- от депозираната молба от страна на вещото лице, е видно, че е изготвена първа частична сметка за разпределение, която предвижда 100% удовлетворяване на вземането на оспорващия, което е в размер на 31 761.60 лева и на него ще му бъдат изплатени същите .

В контекста на изложеното и предвид непредставяне на исканото доказателство- Справка за начислените, но неизплатени трудови възнаграждения на оспорващия към момента на подаване на молбата, както и липсата на такава в хода на съдебното производство, настоящата съдебна инстанция намира, че оспореното разпореждане отговаря на изискванията за редовно действие на административните актове и предпоставя отхвърляне на предявената срещу него жалба.

С оглед изхода на спора, в полза на ответника по оспорването следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 лева.

Съдът констатира, че оспорващият не внесъл ДТ по сметката на АССГ в размер на 10 лева, за което следва да бъде задължен да я внесе. Наред с това, по същата сметката следва да бъде задължен да внесе и сумата от 30 лева- заплатени на вещото лице за явяването му в съдебно заседание, предвид това, че изрично разпоредби в закона за освобождаване на оспорващия от такси и разноски няма.

Воден от гореизложеното и на основание чл.172, ал.2 АПК, Административен съд-София –град

РЕ Ш И :

ОТХВЪРЛЯ ОСПОРВАНЕТО НА Н. М. Е. срещу Разпореждане №206-ГВ-4/08.11.2011 година на За директор на Фонд „ Гарантирани вземания на работниците и служителите” [населено място], с което на Н. М. Е. е отказано изплащане на гарантирано вземане на основание чл.26, ал.3 от ЗГВРСН във връзка с чл.6 от закона поради неизпълнение на изискванията на чл.8 от Наредбата за реда и

начина за информиране на работниците и служителите за отпускане и заплащане на гарантирани вземания при несъстоятелност от работодателя.

ОСЪЖДА Н. М. Е. ОТ ГР.С. ДА ЗАПЛАТИ НА ДИРЕКТОР ФОНД ГВРСН-ГР.С. СУМАТА ОТ 150 ЛЕВА-ЮРИСКОНСУЛТСКО ВЪЗНАГРАЖДЕНИЕ.

ОСЪЖДА Н. М. Е. ОТ ГР.С. ДА ЗАПЛАТИ ПО СМЕТКАТА НА АССГ СУМАТА ОТ 40 ЛЕВА- ДЪРЖАВНА ТАКСА И ИЗПЛАТЕНО ОТ БЮДЖЕТА НА СЪДА ВЪЗНАГРАЖДЕНИЕ ЗА ЯВЯВАНЕ НА ВЕЩО ЛИЦЕ В СЪДЕБНО ЗАСЕДАНИЕ.

На основание чл.138,ал.1 АПК, препис от решението да се изпрати на страните.

Решението подлежи на касационно оспорване пред ВАС на РБ в 14 дневен срок от получаване на препис от същото, съгласно разпоредбата на чл.211,ал.1 АПК,вр. с чл.119 КСО.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: